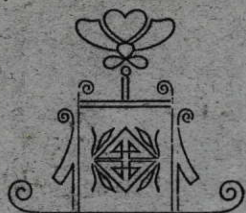

Naša Gospa Lurdska

Br. 5.

Mjesečno ilustrirano glasilo
Majke Božje Lurdske.

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

„Po Mariji k Isusu!“

Riječka tipografska udruga na dionice. Rijeka.

MILODARI ZA NOVU CRKVU O. O. KAPUCINA
u čast Dj. Lurdske na Rijeci.

P. Uvodić, A. Pavlić, M. Miletić, G. Galović, B. Januš, R. Sarvaš, J. Molnar, S. Koprivanac, J. Jurčević, A. Mihaljević, M. Sržić, N. Alačević, A. Žic, A. Buzdon, L. Mandinić, D. Pešut, I. Erjavac, E. Šubert, A. Grbac, N, Magasić, M. Borović, A. Plenković, J. Paršić, P. Stašić, M. Lanščak, J. Kutnjak, F. Matičić, K. Tunuković, G. Galović, F. Poppl, J. Madjerkin, P. Košta, J. Crkovič. S. Giono, J. Cubranić, K. Cubranić, J. Violić, M. Pešut, T. Feter, M. Gračanin, A. Božičević, M. Kramarič, A. Domitrović, J. Crnković, T. Gospodnetić, F. Mari, F. Robl, T. Novak, B. Čalope, K. Komberc, A. Žilavec, A. Iskra, N. Bandur. Svi ovi darovaše po dvije kr. želeći biti dionici 260 vječnih sv. Misa, koje se služe u novosagradjenoj Kripti.

V. Margan, 5 kr., G. Fridrik, 12 kr., G. Varžić, 6 kr., I. Lovnicki, 3 kr., Š. Červar sakupio 13 kr. 50 fil., U. Ostaja, 5 kr., A. Šprajc, 4 kr., M. Vurodić, 3 kr., A. Dinagl, 4 kr., G. Vukelić, 3 kr., N. Mašić, 6 kr., J. Dugonjić, 5 kr., R. Stiglič, 10 kr., A. Voršak, 20 kr., T. Šimek, 4 kr., V. P., 20 kr., S. Rastić, 10 kr, N. N., 10 kr., A. Voršak, 20 kr., T. Šimek, 4 kr,, V. P., 20 kr., ô. Rastić, 10 kr., N. N., 10 kr., l. Švob, 3 kr., B. Polić, 60 kr., F. Huić, 5 kr., D. Matković, 6 kr., J. Kvaternik, 4 kr., S. Rižner, 10 kr., M. Burić, 5 kr., M. Jurišić, Obitelj Burić, 8 kr., J. Lochmer, 3. kr., R. Belke, 4 kr., H. Brnetić, 5 kr., M. Filipović, 5 kr., Sakupljeno u župi Lubenice, 27 kr., N. N., 3 kr., J. Jurčević, 3. kr., A. Miličić, 3 kr., Sakupljeno u župi Vrbanji, 57 kr., B. Kovačević, 20 kr., N. N., 5 kr., B. Nj. Č., 6 kr-, N. N. 20 kr., I. Butković, 5 kr., Dr. Karlin 20 kr., M. Boban, 20 kr., »kao prosvjed proti bezdušnom progonstvu, koje slobodni zidari vode u Francuskoj na štetu kat. Vjere, koja je doniela prosvjetu i mir cijelome svijetu.«

Akoprem se naši vrijedni Riječki Trećoreci toliko žrtvuju i doprinašaju za dogradnju nove Crkve, ipak ne ostadoše gluhi nit na poziv svoga upravitelja, te u svojoj požrtvovnosti sakupiše 300 kr., kao darak sv. Ocu, prigodom njegova Jubileja i kao dokaz njihove neograničene ljubavi prema nasljedniku sv. Petra.

Živio sv. Otac, Pijo X, Namjestnik Kristov!

Godina I. RIJEKA, dne 6. svibnja 1908. Br. 5.

Urednik i izdavatelj
O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal.

SVIBNJA KRALJICE...

Pjesma u prozi.
Napisao Cetinski mlinar.

Kruta vladala zima. Padao snijeg, bjesnila bura, smrzavalo se svako-biće. Nebom se povlačili oblaci, zemljom vladala tama. Zamrlo sve, i pjesma i veselje i život. . . .

Al' smililo se nebu i sunce sjajno reklo: dosta je! Pomolilo se na obzorju iza gustih oblaka i osmjehnulo se smrznuloj zemlji. Osmjehnulo se sjajno i blago, ljupko i veselo. Zemljom se otopio snijeg, jenjala bura, razbježali se oblaci. Oživjelo svako biće, rascvjetala se i ruža i ljubica i lijer. Oglasila se pjesma, pojavilo se veselje i život: nadošao krasni. . . . Svibanj. . . . .

. . . . .

Oj, davno još prije svega toga bijaše i zima i tama i' užas . . . . U koljevci roda ljudskoga, u

Edenu, sagriješio je prvi čovjek a Svevišnji u svome gnjevu poviknuo: Adame, Adame, gdje si? Drhtala cijela priroda treslo se nebo pred glasom razgnjevljena Stvoritelja. . . . Sav drhćući skrio se Adam, očekujući zasluženu kazan. . . . I odsudi ga Svevišnji, ali odmah mu se i smilova: Odredi mu Onu, koja će satrti glavu ohola zmaja, odredi mu . . Mariju.

I poslije straha i užasa, groma i tame, sinulo bijednome čovjeku novo sunce, pojavio se novi život, rascvalo se cvijeće i ljubavi i nade, milosti i ustrpljenja. Zaorila pjesma. Osvanuo divni, velebni. . . . Svibanj života. . . .

. . . .

. . . I danas jošte mnogim srcima vlada kruta zima nehaja; bjesni bura strasti. . . . , vlada tama. . . .

O Marijo, Ti, koja si zemlji prvi Svibanj donijela, Ti, kojoj je i posvećen ovaj najdivniji mjesec godine, — Ti, o Svibnja Kraljice, daj pokaži svoj čudotvorni smiješak s nebeskih visina i otopi led, stišaj buru i oluju, razgali tamu! . . . Daj, neka pod Tvojim blagim pogledom rascvjeta se mirisno, divno cvijeće, koje ćeš gotovo poslije prenijeti u velebne one svoje perivoje, gdje. . . . vječni Svibanj cvate. . . . . . .

. . . .

Da se zapamti!

Pod ovim naslovom donosi ugledna smotra, «*Hrvatska straža*», slijedeću preporuku o divnoj knjizi:

—> **LURD** <—

«Ni cigla Hrvatska katolička kuća ne bi smjela biti bez krasne knjige Lurd. To je kritična povijest Lurdskih Prikazanja i ozdravljenja. Napisao ju je dr. Bertrin, a preveli na Hrvatski zaslužni naši oci Kapucini na Rijeci. Djelo je to u svaku ruku izvrsno, pohvaljeno od mnogih učenjaka, pa i od samoga sv. Oca Pape.

Hrvatski je prijevod gladak i umiljat, bez ukočenosti, bez tvrdoće. Oprema je vrlo ukusna, te bogato ilustrirana sa vrlo uspjelim *slikama o ozdravljenim osobama.* Kako je čisti prihod namijenjen za gradnju veličanstvene crkve Majke Božje Lurdske na Rijeci, jamačno će svi štovatelji naše drage Gospe iz ljubavi spram nje otkinuti od svojih usta neznatnu svotu od 3. kr. i nabaviti djelo, koje tako krasno i zanimljivo pripovijeda slavu i moć Marijinu».

Tako eto piše «Hr. Str.» o ovoj doista zlatnoj knjizi, koju su punim pravom nazvali **kraljicom knjiga,** koje raspravljaju o *čudesima Lurdskim.*

Bez te knjige ne bi smjelo biti pravoga katolika, a ni pravoga ljubimca Marijina.

Sve je u toj knjizi poučno, zanimljivo, ganutljivo.

Nema srca, pa bilo ono tvrdo kao kamen, a da ne proplače od ganuća, dok čita ovo čuveno djelo.

Dok ga čovjek čita, ne zna, čemu da se više divi: ili ljepoti sloga te dubokoj nauci i kritici, kojom je pisano; ili piscu, koji hoće, da i drugi okuse veličinu i bogatstvo njegove Vjere.

Koli spasonosno mora da na svakoga djeluje, dok čita, kako je sad ova osoba ozdravila od teške *sušice,* sad ona od strašne *rak-rane,* a onda, kako su mnogobrojni gluhonijemi zadobili sluh, slijepi vid, a oni jadnici, koji za toliko godina nijesu mogli hoditi, hod.

Uzme li se pak na um, da se od većina ozdravljenika nalazi i slika, kako su izgledali **prije** ozdravljenja, tada se zaista mora doći do zaključka, da je to najljepša povijest i Lurdska i *u istinu dostojna udivljenja,* kako se izrazio sâm sv. Otac.

Ova je knjiga, hvala milostivoj Djevici Lurdskoj, već mnogo ploda donijela i kod nas u Hrvatskoj, te se mnogo čita, nu ipak ne toliko, koliko bi ona radi svoje ljepote i radi svoje niske cijene — stoji cigle 3. kr. — zasluživala.

S toga pozivljemo sve naše pretplatnike, da se zauzmu svom dušom za ovu knjigu, koja pripovijeda slavu i milosrgje Marijino. Ima ništa manje od 453. str., osim toga **30** velikih i **20.** malenih slika na *posebnom finom papiru.*

Možemo slobodno reći, da se nikad u Hrvatskoj nije prodavala knjiga za tako nisku cijenu, a ujedno tako krasna.

Ljubitelji Djevice Lurdske na djelo! Širite posvuda ovu knjigu, jer ćete time uvelike zadužiti Bl. Dj., a istodobno pomoći gradnji Njezina novoga hrama na Rijeci.

Najbolje, da svi naši povjerenici naruče po 5-8 takovih knjiga kod Uredništva «*N. G. L*». a onda neka ih u svojim mjestima rasprodavaju!

Kad ih rasprodaju, onda neka ih plate.

Nadamo se, da ovaj naš poziv na ljubitelje Djevičine ne će ostati «*glas vapijućega u pustinji*», nego da će mu se svi odazvati.

U to ime neka Bl. Dj. Lurdska nagradi i blagoslovi, dragi štovatelji naše mile Gospe, vaš trud!

Nema kreposti, nema ljepote, nema milosti, koja ne odsijeva u Mariji. (sv. Jeronim).

Majci Mariji.

Spjevao Cetinski mlinar.

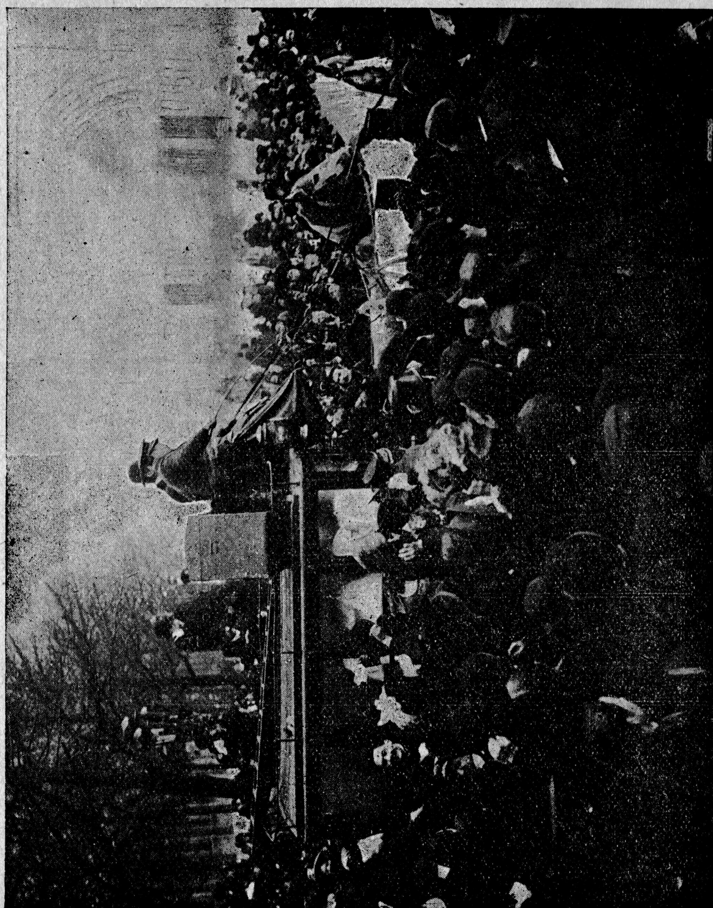
Prihvaćam pero i hoću da pišem,
Da pjevam hoću, a u slavu tebi,
Kojoj tek hvalit moram, što i dišem
Jošte pod nebi.

Marijo Majko, tebi se nakanih
Zapjevat pjesmu, veličat te njome,
Sakupit kitu ruža izabranih
Vrtu po svome.

Al' kakvo cv'jeće vrtu po grješnika?
Gdje li sam pjesnik vr'jedan takva poja?....
Ja prah sam, ništa, — a ti rajska dika,
Kraljica moja.

S tog pjevat nesm'jem, — molit ću te smjerno:
Da stignem stazam sv'jeta varavoga
Uza te stojeć kao d'jete vjerno
Cilja do svoga!

I u tom sama ti ćeš slavu svoju
Proširit više, na sram vraga kleta,
Nego svi skupa čitava u poju
Pjesnici sv'jeta.

Pravi prijatelji puka.

Ka gornjoj slici.

Dne 15. siječnja dade se iznijeti iz svojega stana devedesetgodišnji starac, kardinal Rišar, da blagoslovi prognane duvne, koje su bijedni nemoćnici nazvali svojim sestrama, a kojih ne može da trpi mržnjom opojena framasunska vlada

samo s toga, jer u njima vidi najplemenitije službenice Crkve katoličke.

Bio je to ganutljiv prizor, koji je uskomešao čitavi Pariz.

Prisustvovalo je tome na hiljade osoba: mnogobrojni zastupnici, općinski vijećnici.... Svi su htjeli prosvjedovati proti postupku vlade, koja tobože u ime slobode tjera iz domovine svoje najpožrtvovnije kćeri — redovnice.

Ali najljepši i ujedno najdirljiviji prosvjed pokazaše sami bolesnici, koji su sašli u dvorište i klicali u čast svojim dobročiniteljicama, a napokon odvezali konje i nastojali da zapriječe odlazak svojih dobrih „sestrica“.

Silno mnoštvo, koje se je bilo zgrnulo unaokolo, zapjeva u Francuskoj poznatu pjesmu: „*Mi hoćemo Boga*“, za tim psalam; „*Oprosti Gospodine, oprosti puku svome*“.

Većina je gledalaca plakala a čulo se je i oštrih poklika proti nesavjesnoj *republici*. Da učini kraj ovome prizoru, redarstvo stade nasilno tjerati bolesnike i narod, koji se je napokon bacao pred kočiju, samo da zapriječi odlazak dobrih redovnica. Jednome su mladiću bile na taj način slomljene noge, a mnoge su osobe bile uapšene....

«*Blažen narod, čiji je Gospod Bog njegov*».

Jao si ga naprotiv narodu, koji zaboravi Boga i Krista svoga, i javno se odreče njega, kao što je to učinila sadanja vlada u Francuskoj.

Hrvatski narode, jao si ga tebi, ako pristaneš uz one, koji zagovaraju *rastavu Crkve od države*, a to su ti tako zvani *pokretaši*, *naprednjaci*, *pristaše seljačke stranke i socijaldemokrati*, kao uopće svi oni, koji bilo potajno bilo javno udaraju na svećenstvo i sv. Oca Papu. Takovi će, netom im se prigoda pruži, ponajprije izbaciti Propelo iz škole, a onda naše dobre sestrice iz bolnica, koje će potom tako neuredne i nečiste biti, da majka svoje kćeri, otac svoga sina ne će moći u njih poslati na liječenje, jer će uvidjeti, da nema tko da ih njeguje. Baš se ovo dogodilo ovih dana u istoj bolnici u Parizu, zvanoj, „*Hotel-Diè*“, iz

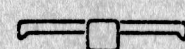
koje su protjerane spomenute redovnice, *odakle je otac morao dignuti svoga bolesnoga sina,* jer je vidio, da u njoj nema nikakova zapta, ljubavi, milosrgja i čistoće, otkada su otišle dobre sestrice.

Pitam sada, tko više *ljubi* i *koristi* narodu, ili ove požrtvovne sestre ili oni, koji ih tobože u ime *slobode* van tjeraju?!

Odgovor je jasan kô sunce!

Pismo iz Lurda.

Lurd, dne 15. rujna 1907.

Pred nama je pismo, što ga je jedan naš prijatelj pred nekoliko vremena upravio jednome svomu prijatelju. Uvjereni, da će zanimati naše čitatelje, donosimo ga ovdje.

Dragi prijatelju!

....Što ćeš, da ti pišem o Evropi, ta znaš, da ona prednjači bilo u znanosti, bilo u umjetnosti svemu ostalom svijetu! Radije ću ti pisati što o *Lurdu*, kao o jedinome cilju svoga putovanja. Na taj ću način počastiti Presv. Djevicu, koja se ovdje udostojila prikazati 18 puta.

Ali, da ti podam vjernu sliku svega onoga, što se ovdje zbiva, potrebito je, da se duhom sa mnom preneseš u vremena Kristova. Predstavi si dakle, da svugdje slijediš Isusa-Spasitelja u pratnji Apoštola. Sad čuješ, kako veli nekome bolesniku: «*Ustani i hodi!*» sad drugome kljenutom: «*Uzmi svoju postelju i hodi.*» Zatim ga vidiš, kako povraća vid slijepcu i kako jednom riječju ozdravlja sve bolesnike. Takovi se prizori danomice odigravaju u Lurdu i može se slobodno

reći, da ne ima bolesti, koja nije bila iscijeljena u Lurdu. Ono, što je Isus nekada činio u *Judeji,* u *Samariji,* u *Galileji,* sve to čini njegova božanska Majka u ovome glasovitome i svetome mjestu.

Tebi je takogjer poznato, da su savremenici Isusovi sa svih strana hrlili, da vide ovoga vanrednoga *Čovjeka;* dandanas dolazi svijeta sa svih strana kruglje zemaljske, da vidi na svoje oči čudesa, koja se izbivaju zagovorom premilostive Djevice. Moram istaknuti, *da kud i kamo više svijeta dolazi u Lurd, da vidi čudesa, koja se dogagjaju zagovorom Presv. Djevice u Lurdu,* nego li ih je dolazilo, da prisustvuju čudesima, koja je Isus svojom božanskom moći za svoga života tvorio.

Oh! ali se ja ćutim sretnim i sto puta sretnim, što mi je u dio pala ta sreća, te mogu na svoje oči vidjeti ono, što se u Lurdu dogagja!....

Više puta, dok sam čitao u Evangjelju čudesa, koja je Isus tvorio, uskliknuo sam: «*Oh! sretna li mene, da sam ja mogao gledati ova čudesa!*» E pa dobro, znaj, da onaj, koji dogje u Lurd, vidi ono, što su vidjeli sami Apoštoli, sljedbenici Kristovi. Možeš si dakle predstaviti, kakvo je moje veselje, što se nalazim u ovome, sto put blagoslovljenome Svetištu, gdje se tako javno očituje Providnost Božja i veliko milosrgje Marijino. Oh! kakvu utjehu ćute ovdje sinovi krasne kat. Vjere. Koliko snage, milosti, rasvjetljenja primaju ljudi u ovom od presvete Djevice blagoslovljenom mjestu! Poznato mi je, da ima na stotine svećenika i svjetovnjaka ne samo iz Francuske nego iz Italije, Španjolske, Belgije i čak iz Amerike, koji su već *dvadeseti, trideseti i četrdeseti put* hodočastili u Lurd. Oni vele: «Ne znamo, što bi od nas bilo, kako bi se očuvali od pokvare u ovo naše raskalašeno doba, da svake godine ne hodočastimo u Lurd! Ne, ne, svijet ne poznaje ljepote velebnosti Lurda! Oh kako se milostivom pokazala Blažena Djevica, *što nam je u ovo doba, kad su se sljedbenici Kristovi i luciferovi tako*

strašno uhvatili u koštac, pružila ono mjesto, gdje se ne samo krijepe duše, nego oživljuju polumrtva tjelesa.

Tako govore oni, koji poznavaju Lurd, *koji ljube bijelu Djevicu Pirenejsku,* i budi uvjeren, da su malo, vrlo malo rekli, jer napokon tko da opiše neizmjerne koristi, koje Lurd pruža danomice Crkvi?! Promatrajući pozorno, što se sve zbiva oko Špilje, čovjeku srce raste, kad vidi one mnogobrojne vjernike, koji mole takvim žarom, da je to nemoguće opisati! Sada raskriljenim rukama uzdišu, sad se prigiblju, da pobožno poljube zemlju a sad opet naslonivši glavu na Špilju pobožno promatraju i mole.

Oh Lurdu, Lurdu, mili Djevičin Grade, zaista je tvoje ime samo pjesan! Na licu svakoga hodočasnika odsijeva pobožnost, ufanje, ljubav. Svrneš li pogled unaokolo, opazit ćeš na hiljade štaka, koje su kao dokaz moći Marijine ostavili mnogobrojni bolesnici njezinim zagovorom ozdravljeni.

Špilja nije nikada prazna. Uvijek se nalazi u njoj hodočasnika, koji se kao natječu u pobožnosti. Veliki broj voštanica neprestano gori pred lijepim mramornim kipom, gdje je «lijepa Gospa» postavila svoje djevičanske, ružama okićene, noge.

Kako se divno ispunila želja ljubezljive Marije: **„Hoću, da mi ovdje dolazi svijeta!“**

Vanredno su me takogjer ugodno iznenadila tri spomenika, koja su bili ovdje podignuta. Nad Špiljom nalazi se krasna Crkva, koja se sa svojim vitkim zvonikom diže visoko prema nebu, a malko ispred nje nalazi se druga, koja spada med najbogatije crkve na svijetu.

Velik je utisak na mene učinila procesija sa svijećama (flambeaux procession aux), alaj je divan prizor, što se tada oku pruža! Kakve li osjećaje pobugjuje u duši katolika! Najveće moje blaženstvo i sreća bila je ta, što sam mogao prisustvovati ovoj veličajnoj procesiji, kojoj da si stvoriš pojam, moraš je vidjeti.

O Lurdu! slatko ime, poznato cijelome svijetu! O srećna zemljo! kutiću neba! koji je sišao na zemlju. O Lurdu! spase i nado progonjene Francuske i cijele Crkve!.... Neka je slava sjajnoj Djevici.

Preporučujući Ti svesrdnu i neograničenu ljubav prema miloj Djevici Pirenejskoj, našoj miloj Gospi, ostajem svegjer tvoj

Valsorim.

NAŠ GOSPODAR....

Ljudsko društvo ne živi nego od istine i kreposti; bludnja i razuzdanost samo ga vode k propasti. To su kao crv, koji neprestano izjeda i toči gradove, pokrajine, dapače i cijele narode.

Katoličko je svećenstvo *od samoga Boga* postavljeno, da bude čuvarom istine i kreposti; i na taj je način svećenstvo branitelj napretka, prijatelj radniku i siromahu, otac zapuštenoj djeci.

Svećenstvo je uvijek radilo, kao što i dandanas neumorno radi, da čovjeka učini sretnim i zadovoljnim, u koliko je moguće, na ovome svijetu. Ono se od srca raduje svakome napretku na polju znanosti i umjetnosti, ali takogjer zahtijeva i svim silama nastoji, da se tobože u ime napretka *duša* ne zapostavi *tijelu, krepost bogatstvu, nebo i vječnost* zemaljskim prolaznim dobrima.

Eto za čim čezne i za što radi katoličko svećentvo. Jer napokon oduzmete li iz srca jednoga čovjeka vjeru u budući život, strah Božji i ljubav k bližnjemu, što će od njega biti? On će se poživinčiti... on će pobijesniti.... Njega prije ili poslije čeka propast.

Kad ovakvo zlo vlada, dok još ima vjere u narodu, — rekao mi je njeki dan jedan pošteni radnik, što bi bilo istom, kad bi se iz naroda iščupala posvema vjera, kao što to žele nekoje novine i stranke? „Moje je dakle mnijenje — nastavio je, ono, da se svi dobri *okupe oko svećenika.* Njekoji su zadovoljni, da *oni sami* čitaju dobre knjige i novine, ali to nije nipošto dosta. Takovi moraju nastojati, da se i mlaki i nehajni za vjeru pretplate na koji dobar list ili glasnik, jer je svaki pred svojom savješću strogo obvezan, da spasava svoju braću, koja su u pogibli, da izgube svoju dušu. . . .

Pred nekoliko godina opazi skupina radnika, kako jedan svećenik, pučki sin, nosi presv. Hostiju ulicama grada Rijeke, nekome bolesniku. Radnici se svi ponajprije poklone, a onda jedan od njih zavapi:

„Eto Gospodara sviju nas!“

Braćo, dok se ovaj poklik ne vine iz svih sela, gradova, dapače dok čitavi naš mili Hrvatski narod jednoglasno i gromko ne zavapi pokazujući na Krista u presv. Hostiji:

„Eto našega Gospodara!“

dotle ne prestanimo ni za čas požrtvovno raditi, žarko moliti, neprestano širiti dobre knjige i poštene kršćanske novine, i Hrvatska će ostati, što je i nekad bila:

Predzigje Kršćanstva.
Braniteljica sv. Vjere.
Pouzdanica svete Crkve!
Majka Božja Lurdska! smeti pokretaše opakih novina, da nam ne otruju Hrvatski mukotrpni narod. . . .

Povijest Lurdskih Prikazanja.

III.

Prvo Prikazanje.

Pošto sam našim vrijednim čitateljima podao opis Lurdske Špilje i upoznao ih sa milom Bernardicom, evo me, da im opišem, kako se zbilo prvo od onih prikazanja, koja su imala potresti svijetom... Dne 11. veljače iza objeda reče Vjekoslava Subirù, majka Bernardičina, da je u kući nestalo drvâ. Hoteći Bernardica ugoditi majci, ponudi se, da će ona sa mlagjom sestrom, Ivanom i Marijom Abadi, poći sabirati drva u okolici. Majka iz početka nije htjela pristati na to, ali videći, da ih je troje, popusti molbama djevojčicâ. (Marija Abadi je još živa. Kako smo spomenuli u III. broju, nju je biskup Šefer predstavio hodočasnicima dne 11. veljače 1908. za proslave Pedesetgodišnjice). One ostaviše veselo kuću i upute se prema riječici Gavi, gdje je obično bilo najviše suha granja.

Došavši do jednoga potočića Marija i Ivka prebaciše svoje postole na drugu stranu, prisukaše svoje haljine i pregaziše potok. Kako je bila mrzla voda, djevojčice se nijesu mogle uzdržati, a da ne zaviču: „Nu gle! kako je studena!“

To uplaši Bernardicu i ne htjede prijeći preko potoka, nego baci nekoliko kamenova u potok, hoteći sebi napraviti prijelaz; ali kad je opazila, da joj je uzaludan napor, odluči da i ona pregazi vodu.

Nasloni se dakle na jedan veliki kamen i poče se izuvati. Najedanput začu veliku huku. Podiže glavu i ogleda se oko sebe, ali vidi, da je sve oko nje mirno.

Opet se prigne i nastavi se izuvati, kad opet začu još i veći vihor i huku. Djevojčica uzdrhta, pogleda oko sebe i upre svoj pogled prema špilji,

jer je opazila, da se samo divlja ruža, koja je bila tamo izrasla, njiše.... Htjede zaviknuti, ali joj uzbugjenje uguši glas. Presenećena od onoga, što je gledala, pade i nehotice na koljena i posegnu za svojom krunicom.

«Gospa me je pustila, da je svu sama molim i uz to mi se milo smiješila i povlagjivala, kao da mi je majka. Ona je doduše prebirala med svojim prstima zrna svoje krunice, ali nije ništa izgovarala. Samo je nakon svake desetke skupa sa mnom govorila:

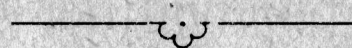
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu!

Kad je dovršila krunicu, «lijepa Gospa» joj se milo nasmiješi i naskoro je nestane. Bernardica, koja je bila kao izvan sebe, povrati se u se i stade gledati oko sebe. Riječica je još uvijek bučno tekla, ali joj se voda činila mutnijom, a i okolica nekako kao lošijom, a i sunčane zrake manje sjajnijima. U pećini ne bijaše vidjeti ništa vanredna, nikakvoga traga ne bijaše ostalo od onoga nebeskoga pohoda. Riječ u jedno, tu ne bijahu više vrata rajska.

U slijedećem ćemo broju pružiti što tačniji i vjerniji opis ovoga tajinstvenoga bića i to onako na temelju opisa same presrećne Videće — nevine Bernardice.

Strašna kazan.

Velečasni otac Brie, starješina samostana u Timadeku, u Francuskoj, poslao je g. 1905. listu: «Lys de Notre Dame« slijedeći opis jednoga dogagjaja, koji su njemu pripovjedili sami očevici. Slučaj se dogodio u Bréhan-Ludeaku te pobudio veliki strah med tamošnjim pučanstvom. Budući da ga nije donio nijedan list u Hrvatskoj, mi ćemo ga evo našim čitateljima u cijelosti navesti.

«U nedjelju dne 16. lipnja (1905.) poslije podne, 3-4 mladića od 16-20 godina prolazila su pred našim samostanom putem, koji vodi do bližnjega potoka. Kad su došli do jednoga Križa, koji smo mi podigli blizu opatije, zaustaviše se. Tada jedan od njih, očevidno potaknut od sotone, stade bacati kamenje na mali kip Majke Božje, koji se nalazio na podnožju istoga Križa, i ujedno rigao grdne psovke. Rasrgjeni njegovi drugovi ukoriše ga s njegove glupe drzovitosti, ali se on i njima naruga, nu ipak prestade bacati kamenje i tako sigjoše u potok. Okupavši se u njemu, vraćahu se istim putem. Kad su se opet našli pred Križem, nesrećni svetogrdnik ponovi opet svoje grozno nedjelo; udarao je kamenjem, ismjehavao se Križu, a obrativši se prema malome kipu rugajući se reče: «Ej ti dobra ženo, Majko Božja, ja mislim, da me ti ne ćeš osuditi u pakao, ta ti si za to mnogo malena!....»

Jao! Ako je Marija veoma milosrdna.... Njezin Božanski Sin zna često na strašan način osvetiti uvredu, nanesenu svojoj Majci. Slijedeće subote, dne 22. srpnja, oko pô sata iza podne, pogrditelj je Marijin ponovno silazio u potok, da se okupa. Dva su ga mladića od 14-15 godina, pratila. Ali gle što se dogodi! Netom je stupio u vodu, popuzne mu se noga i njega nestane. Više puta ispliva na površinu lomeći rukama i moleći pomoć. To potraja neko 10 časa i kroz ovo vrijeme dosta dugo njegovi drugovi, koji su se nalazili na obali potoka, udaljeni samo 2 koraka od nesretnika i koji su mogli barem ubrati granu vrbe te mu je pružiti, da ga spase, oni ipak ostadoše nepomični i kao od kamena na ovaj strašni prizor, koji se zbivao pred njihovim očima.

Nije li to zaista nešto vanredno, čudnovato, i neprotumačivo! Istom, kad hulitelja više nije bilo vidjeti, oni dogjoše k sebi, poletješe na obližnju splav (čamac), da mu pruže pomoć. — Ali prekasno.... Iz potoka izvukoše samo mrtvu lešinu.

Jeli moguće, da čovjek tu ne opazi *prst božji*, kad usporedi bogohulni prizor prošle nedjelje i užasni svršetak slijedeće subote.

Ondje, kao i u svoj okolici, svi, koji su potanko čuli ovo pripovijedati, rekoše: «Isus je osvetio svoju Majku!»

Eto, kako se svagdano obistinuje ona pučka: «Bog ne plaća svake subote!» Jao si ga bogopsovcima i hulitelji-

ma njegove Presvete Majke! Takovi će oćutjeti njegovu desnicu sigurno na drugome svijetu a možda i na ovome, kao što se vidi iz ovoga istinitoga dogagjaja...

Bog nije kaznio nego jednoga, ali moramo biti uvjereni, da je mnogima pokazao, kako mu je mrska psovka. Jao onima, koji psuju, bolje bi bilo, da se nijesu rodili!

Zlatno srce.

Dakle, ako svi znaci ne varaju, Hrvati će krenuti **dne 10. kolovoza u Lurd,** da tamo na samome mjestu Djevičinih Prikazanja iskažu svoju ljubav milostivoj Djevici.

Koli će nebeskoj Kraljici biti mio onaj poklon Hrvatskih sinova, koli će joj biti mila jeka naših pjesama, koje će odjekivati Lurdskim brdašcima!

Srdačne će biti naše molitve, topli naši uzdisaji, skladne i milozvučne naše pjesme.

Ali sa svim tim mi ne ćemo biti zadovoljni.

Lijepoj Kćeri Neba, bijeloj Golubici Pirenejskoj, dobroj našoj Majci, vjernoj našoj Pomoćnici, Hrvatski će hodočasnici ostaviti na vječnu spomen **NEŠTO,** što će sve narode i sve buduće naraštaje sjećati, da se je jednom i Hrvatsko koljeno prignulo pred lijepim onim kipom u blagoslovljenoj Špilji, da se je nekoć i tu u Lurdu orila zvučna hrvatska pjesma i da su prigodom Pedesetgodišnjice Djevičinih prikazanja i Hrvati utisnuli svoj poljubac na Masabjelsku hrid.

Divnoj će Djevici hodočasnici darovati zlatno srce, koje će svakomu svjedočiti, da smo mi Hrvati bili, da jesmo i da ćemo uvijek biti ono, što i naši djelovi — **„PREDZIGJE KRŠĆANSTVA“.**

U to će zlatno srce biti postavljena sva imena hodočasnikâ.

Na srcu će biti saliven poseban natpis, koji će svakoga sjećati na onaj **dar Hrvatâ prigodom 1. hrv. hodočašća.** Mi sami ne ćemo odrediti taj natpis, nego

umoljavamo buduće naše suputnike do Lurda, kao što i sve naše pretplatnike, da nam što prije jave, **kakav bi natpis po njihovome mnijenju bio najshodniji.** Istom ćemo tada **IZMEGJU SVIH** izabrati **najprikladniji.** Megjutim će se u „N. G. L“. javiti svi biraniji natpisi, koji će nam pojedinci poslati, kao što takogjer i milodari, koji će u tu svrhu biti dostavljeni, e da naš dar bude doista dostojan ljubljene Majke naše.

I ovom prigodom sve najljepše umoljavamo, da se što prije prijave, jer u slučaju da se sakupi dostatan broj hodočasnika, oni, koji oklijevaju, ne bi kasnije mogli biti primljeni.

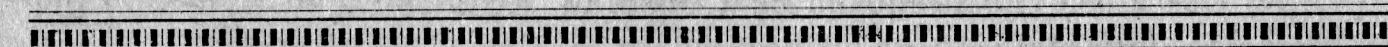
Sve one, koji su se već prijavili, molimo, da nam što prije pošalju 15 kr. za pokriće troškova, jer su samo ovi ubrojeni med hodočasnike.

Naša Gospa Lurdska

ne izlazi svakoga prvoga u mjesecu nego svakoga 11. Toliko na znanje.

Kip Majke Božje Lurdske

u jednome dalmatinskom selu.

Napisao „Cetinski mlinar“.
Svršetak.

Primljena milost.

God. 1895. obolje žena spomenutog A. T., Ruža, na bubrezima (Morbus Bright). I poslije, nego su svi liječnički propisi bili iscrpljeni bez koristi, poslije nego je svaka nada u ljudsku pomoć bila izgubljena, sva se obitelj uteče za pomoć k Majci Božjoj Lurdskoj. Domaćin, sporazumno s bolesnicom i obitelju, po savjetu jednog svećenika, odluči:

„a) *Da se sutra (padao je blagdan S. Josipa) piše list starješini crkve Bl. Gospe od Lurda, neka bi blagoizvolio poslati čudotvorne vode iz Pećine i da bi preporučio bolesnicu Bl. Gospi;* b) *da odmah sva obitelj sa bolesnicom započme moliti Sv. Ružarje;* c) *da se po mogućnosti što prvo nabavi kip ili slika Bl. Gospe od Lurda te pred istom unaprijed moli sv. Ružarje i druge molitve*“.[1])

Poslije toga zavjeta bijaše zabačena svaka ljekarija, pače se je višekrat služilo sasma protivno, osobito pogledom na hranu. Nu što ne mogoše liječnici zemaljski, to je učinila pouzdana molitva i žarka vjera u pomoć presv. Dj. Lurdske. Već za koji dan se oćutjela očita pomoć ozgora, a ravno mjesec dana iza zavjeta, bolesnica se nalazila u župskoj crkvi zdrava zdravcata, da se zahvali Majci Božjoj na očitoj čudesnoj pomoći.

Na molbu istog A. T., koji je ovaj dogagjaj iz zahvalnosti objelodanio u spljetskoj „Gospinoj Krunici“, izdao

[1]) Ovo doslovno prenosim iz „Gospine Krunice“ god. I. (1895.) br. IX., gdje je dogagjaj, što ga pripovijedam, opširno i lijepo opisan.

je glavni liječnik bolesnice, Dr. B,.... (na glasu liječnik, sada živući u jednom svjetskom gradu), slijedeću svjedodžbu: (2)

„Ja potpisani liječnik, svjedočim, da je Ruža, žena A. „T. (3) iz Kučića, bila bolesna od bubrežne bolesti (morbus „Brighti cronicus), te da je ista za ozdravljenje opsluživala „sve liječničke propise i uzimala sve lijekove, koje znanost „propisuje za tu bolest, ali bez uspjeha, tako da se bolest „mogla smatrati neizlječivom“.

„Pomenuta bolesnica sad je potpuno zdrava, a njezino „ozdravljenje, ne budući po sredstvima, koja znanost propisuje, „ne može se dokazati, da se zbilo naravnim načinom“.

„Dr. B....“

Ispunjenje zavjeta.

Ovo tek u kratko, e da uzmognem proslijediti o kipu samu, što mi i je glavna namjera.

Prva točka zavjeta bje odmah ispunjena. Nu naručena voda nije nikada stigla. Druga točka takogjer se otpočela vršiti, naime svagdanje molenje sv. Ružarja, što do danas nije nikada prekinuto.

Ali treću, kako nju ovršiti? Što nabaviti? Sliku ili kip? Gdje? Kako? — To su bile tada skoro jedine misli pobožne obitelji. Čujmo, što je slijedilo!

Otac obitelji doduše odmah nabavi lijepu sliku, nu to mu je bilo ko premalo; on je želio kip, i to lijepi kip. U to se baš vrijeme popravljala arhipresbiterijalna crkva u Omišu. Glavne umjetničke radnje je izvodio umjetnik-kipar Rendić. A. T. iz Kučića se obrati k njemu, da bi mu izradio mali, stanovite veličine kip Lurdske Gospe. Rendić shvati, da je taj kip za Omišku crkvu, i napravi bez ikakova odgovora kip daleko veći, nego se je tražio, iz finoga Kararskog mramora. Naručitelj dakako nije htio izdati svote, koju je od njega tražio g. Rendić, već mu ponudi samih 200 kr.; umjetnik, budući sam pogriješio, primi svotu a obitelj naručitelja od veselja s nova zahvali Majci Božjoj, što je Ona, i nitko drugi, upriličila, da stvar tako lijepo izagje.

Kipu bje napravljeno pristojno prijestolje u najljepšoj sobi pobožne obitelji, a nešto vremena kasnije bude isti svečano blagoslovljen dozvolom presvij. Spljetskog biskupa

[2]) Vidi „Gosp. Krunica“ god. I., br. IX.
[3]) Ovdje ja ispuštam potpuno ime.

Nakića u župskoj crkvi sv. Luke. Čitavo skoro selo pratilo je u svečanoj povorci kip od kuće do crkve i natrag.

Od toga doba, ne samo obitelj, u kojoj se kip nalazi, nego i mnogi bogoljubnici iz okolice, stadoše častiti tu svetinju i utjecati se u svojim nevoljama pod zaštitu Lurdske Djevice. Pomoći nijesu iztostale. To bi mogli posvjedočiti mnogi i mnogi, koji vjerovaše i moliše, a bjehu uslišani. A kao svjedok Marijinih milosti nalazi se u seoskoj župskoj crkvi lijep okvir ispunjen raznim darovima, koje vjernici u zahvalu pokloniše ovome kipu. To je sve bilo prije okolo samoga kipa, no domaćin, posavjetovavši se s presvj. biskupom, na svoj trošak izvjesi to u crkvi.

A tek imenovana obitelj? Koliko bi ona mogla pripovijedati upravo čudesnih milosti u slavu nebeske Djeve! Nije bilo nevolje, ni potrebe, u kojoj se nije toplom molitvom utekla svojoj mogućoj Pokroviteljici, ali i nije bilo slučaja, mogu pouzdano ustvrditi, gdje nije osjetila pomoć i utjehe.

Sa ovo tek nekoliko poteza završujem, jer mi maleni prostor ovoga lista ne dopušta, da što opširnije iznesem o tome malom *obiteljskom svetištu*. Tek kao dopunjak još nešto o spilji, koju već posjetismo.

God 1904. obolje opeta opasno ista Ruža T. Zdvojna obitelj, e da ne izgubi majku, suprugu i domaćicu, kud će, ako ne k Onoj, čiju su moć već prokušali, — k našoj Gospi Lurdskoj, da prosi pomoć. Pred spomenutim kipom obdržavala se pobožna devetnica i učinjen zavjet, da će, ako bolesnica ozdravi, spilju kod svoje pivnice obratiti u mali Lurd.

Bolesnica naglo ozdravi i zavjet bje ovršen. Spilja bi popravljena, ispred nje zasagjen mali perivoj, a u nju smješten kip Lurdske Gospe. Kip je od kamene mase, dobavljen iz Zagreba od A. Scholza.

Dakle taj mali Lurd se može smatrati filijalkom obiteljskog svetišta.

* * *

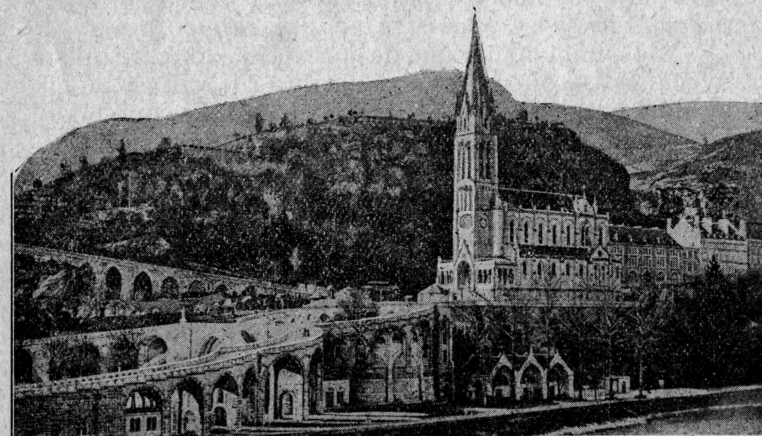
Uz želju: da bi što skorije čitava mila Hrvatska postala svetištem bijele Lurdske Djevice, završujem ovaj članak riječima, kojim je pisac pripovijedane crtice završio svoju pripovijest u „Gospinoj Krunici“:

Slava Majci Božjoj Lurdskoj!

U LURDU.

Prigodom dvadesetipetgodišnjice Lurdskih Prikazanja hodočastilo je u Lurd preko 50.000 osoba.

Ne pretjeravamo, ako ustvrdino, da će ove godine prigodom *Pedesetgodišnjice* broj hodočasnika biti veći za 4 do 5 puta, kao što se može naslućivati iz mnogobrojnih hodočašća, koja su već dosada najavljena.

Pa da nije Lurd djelo Božje i njegove Presv. Majke? Jer namjesto da se broj hodočasnika smanjuje — kao što bi bilo očekivati uslijed mnogobrojnih navala i kleveta sa strane neprijatelja, kojima je to *mjesto čudesa* trn u oku — on danomice biva samo slavniji i miliji kršćanskome svijetu.

Narodi, koji su pred nekoko godina hodočastili tek u neznatnim skupinama, ove sretne godine hodočaste k obalama Gave sa više vlakova.

Tako će n. pr. Halandija poslati do *1000* svojih sinova, da se poklone Djevici Pirenejskoj.

Ako se uzme na um, da u Holandiji živi preko tri dijela protestanata, tad se mora čovjek čuditi, kako je tamo lijepo raširena ljubav prema Djevici Lurdskoj.

Ne možemo, a da ne istaknemo, kako se divno proslavio Blagdan *Navieštenja* u špilji Lurdskoj *u Ostakeru.* (1)

Bilo je to zaista proslava dostojna mile Gospe. Taj se dan našlo u Oostakeru po svjedočanstvu samih očevidaca oko 60.000 ljudi.

Šezdeset hiljada ljudi! Koja bi vojska raspršila ovu golemu četu štovateljâ mile Gospe!.... Doista je imao pravo onaj svetac, kad je rekao: «*Kao što je Isus svijet otkupio pomoću Marije, tako da će ga i spasiti njezinim zagovorom*».

Još nam ni danas ne prestaju dolaziti opisi svečanosti, koje su se držale dne 11. veljače. Taj se dan proslavio svečano, kao što u Evropi tako i u Aziji, Africi i Americi.

Na uspomenu milosti, koja je taj dan iskazana Francuskoj, svi su se vjerni Francuzi upravo natjecali, da ga što svečanije proslave. Samo spomenuti ove iskaze ljubavi i harnosti bilo bi predugo, zato ih moramo izostaviti sa željom, da tome inače plemenitome narodu sine što prije zora ljepše budućnosti zagovorom Neokaljane, koja je svim vjernicima prava «*Pomoćnica kršćana*» u ovim teškim i pogibeljnim danima po sv. Vjeru.

1) Našim će čitateljima možda biti poznato, da se u Oostakeru u Belgiji dogodilo jedno od **najvećih** čudesa po zagovovu Bl. Dj. Lurdske. Tu je ozdravio **hrom čovjek**, kojemu su već osam godina bile **slomljene kosti**, imenom Petar Derider. Ovo je ozdravljenje dokazano kao rijetko koja činjenica u povijesti, pa bi želio znati, tko bi ga razuman mogao zanijekati.

Nekoji više puta znaju reći: «*Ali zašto Majka Božja ozdravlja samo u Lurdu?*» Tima se može odgovorati, da je istina Lurd njezino omiljelo mjesto, gdje tvori čudesa, ali da ih ipak ne prestaje tvoriti nit na drugim mjestima.

Tko želi pročitati tačan opis ovoga čuda, tada neka naruči kod našega Uredništva knjigu „Lurd", gdje je taj primjer vanredno ganutljivo i divno opisan. *U toj će knjizi naći i sliku* **ozdravljenika**, kao i njegovih **prelomljenih kostiju**, koje mu je Gospa iscjelila.

Stogodišnjica utemeljenja biskupije Njujorške. Sv. Otac je upravio pismo nadbiskupu Njujorškome, u kojemu, veli da se rado pridružuje svečanostima, koje će se držati dne 2. svibnja na uspomenu utemeljenja biskupije. Ove će svečanosti biti veličajne, kao što se vidi iz priprema, koje se u tu svrhu čine.

Svečanostima će se pridružiti svi Amerikanski kardinali i nadbiskupi, a na velikoj skupštini, koja će se tom zgodom držati, govorit će najodličnije kat. ličnosti u Americi.

Dne 2. svibnja razvit će se povorka po najglavnijim Njujorškim ulicama, kojoj će prisustvovati preko 50.000 katolika.

Eto, dok u Europi progone kat. Crkvu, ona orijaškim korakom napreduje u Americi.

«*I vrata paklena ne će je nadvladati!*»

Nijesu li slijepi?! Zaista je čudnovata ta Francuska vlada! S jedne tjera redovnike i redovnice, a s druge ih strane odlikuje zadivljena vanrednim njihovim samoprijegorom i požrtvovnosti. Tako je odlikovala zlatnom kolajnom sestru Miald i sestru Anselminu radi ljubavi, kojom su prošle godine njegovale okužene bolesnike.

Ali uza sve to ona ih ne prestaje proganjati. Bog zna, ali ako svi znaci ne varaju, do par godina ne ćemo susresti ni *jedne milosrdne sestre u Domovini sv. Vinka Paulskoga na najveću štetu puka.*

Smrt odlična liječnika. U osmini Navještenja preminuo je u Parizu dr. Feran-Vro, iza kako je

utisnuo posljednji poljubac na sliku Prečiste Djevice, koju mu je okolina pružila.

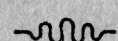
Dr. Feron-Vro jest jedan od onih ljudi, koji znaju dovesti u najljepši sklad Vjeru i znanost. Nikad se nije stidio svoje vjere, a uz to je bio na daleko poznat sa svoje liječničke vještine.

Svake godine za vrijeme narodnih hodočašća u kolovozu uvijek si ga mogao opaziti, kako ispituje ozdravljenike i pregledava njihove liječničke svjedodžbe. U Lurdskim dogagjajima on je gledao zalog ljepše budućnosti za svoju domovinu, kao i za cijelo kršćanstvo.

Godine 1904. njegovim se nastojanjem povelo hodočašće liječnikâ, kojih je bilo preko 400, a kojima se pridružio *lijep broj čudom ozdravljenih u Lurdu.*

Lozinka mu je bila: *Ljubiti Boga i nastojati, da ga drugi uzljube,* kojoj je do posljednjega daha ostao vjeran. Vječni mu pokoj!

SADRŽAJ:

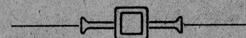
Nekoji nas pitaju da li „N. G. L." prima **zahvalnice.** Ovima odgovaramo da ih primamo i to veoma rado, jer će to nemalo doprinijeti, da narod što većma uzljubi divnu Djevicu Lurdsku. **Molimo samo, da se uvijet potpišu svi čitavim imenom ne smijemo se naime nikada stidjeti javno priznati ljubiteljima Majke Božje i — katolicima.**

Napokon ne možemo, a da ovdje javno u našem glasniku, ne izrečemo najsrdačniju hvalu velecijenjenoj gospogji T. iz Rijeke, marljivoj čitateljici našega listića, koja je pred nekoliko dana u svojoj velедušnosti darovala svotu od 600 kr., da uzmognemo kupiti dva angjela, koja su postavljena sa jedne i druge strane glavnoga oltara u Kripti.

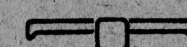
Ti su angjeli podali osobiti čar i onako lijepom oltaru. Svaki od njih drži u ruci svjetionik od sedam svijeća, te su vanredno krasni.

Ovoj plemenitoj duši, kao i svim našim dobročiniteljima, koji nam danomice pružaju svoju pomoćnicu ruku u našem svetom poduzeću, molim od moćne Majke duša od Čistilišta najljepšu nagradu — srećnu i blaženu smrt.

O. Bernardin, Provincijal Kapucina.

Poruke Uredništva.

☞ Molimo naše štovane čitatelje, da nastoje uvjek pročitati bilo DOPISE Uredništva bilo njegove PORUKE, jer se manje više tiču svjju. ☜

Od **10.000** hiljada iztisaka, — u toliko smo naime tiskali »N. G. Lurdsku« — preostala nam je tek koja stotina.

Drugoga je broja posvema nestalo.

Ne primi li dakle, koji novi pretplatnik zaostalih brojeva tada neka zna, da ih Uredništvo više ne posjeduje.

Ovim ćemo brojem povisiti broj iztisaka, a nadamo se, da će marom i nastojanjem naših povjerenika i taj broj biti iscrpljen.

Živili naši odvažni povjerenici! Samo naprijed za slavu mile naše Gospe, koja će nam svima obilno naplatiti trud!

Neka budu megjutim naši povjerenici uvjereni, da ih ni samo Uredništvo ne će zaboraviti.

U kolovozu putujemo u Lurd k dragoj našoj Gospi. Ovih smo dana odlučili, da ćemo *svim marljivim povjerenicima — koji imaju bar 25 pretplatnika — donijeti kakvu uspomenu ili blagoslovljeni darak iz Marijina grada — Lurda.*

Ovo im javljamo, e da podvostruče svoj žar i da još življe prionu oko širen... ospina glasnika.

Ovaj put objelodanjujemo »N. G. L.« u **24** str. Činimo to, jer smo u mjesecu svibnju — mjesecu Marijinu, kad se osobito pruža zgodna prilika, da naši pretplatnici uznastoje e da se što više uzljubi mila naša Gospa Lurdska.

Nama upravo srce raste videći, kako «lijepa Gospa« nevine Bernardice naglo osvaja srca sinova »Predzigja Kršćanstva«.

Zaista je nježna njihova ljubav prema dobroj Majci Mariji. Evo kako nekoji očituju tu svoju odanost i ljubav, kojom im srce gori spram Nje: Kad im stigne naš mili glasnik, uzmu ga u ruke, te bogoljubno poljube onu sliku, koja se vidi na omotu... Oj Vi žarki ljubimici Marijini i apoštoli njezina glasnika, da Vam je znati koliko mi srcu godi Vaša ljubav prema Mariji !....

Ust[illegible] u toj ljubavi dapače je podvostručite i svaki put kad [illegible] poljubac u onu milu sličicu uzdahnite i recite :

O [illegible]jo bez grijeha začeta moli za nas, koji se k tebi utječe[illegible]o ! Djevice Lurdska, pomozi jadnim bolesnicima !

Svi naši prijatelji, svi štovatelji Majke Božje, svi oni, koji s[illegible]ostali vjerni Kristu i njegovu Evangjelu, neka budu [illegible]avi apoštoli med svojom braćom.

Neka se sjete, da se u prsima pojedinoga čovjeka nalazi duša za koju je Isus prolio svoju neprocjenjenu krv.

Nitko na svijetu ne ima pravo da reče sa Kainom: *»Zar sam ja čuvar brata svojega ?«*

Svi moramo nastojati oko spasa svoga bližnjega.

Jedan je svetac rekao, da se neće spasiti onaj, koji nastoji sâm unići u nebo i imao je pravo, jer tko spasi jednu dušu tad je na neki način osjegurao svoju dušu.

Kako možemo dandanas spasavati duše ?

Možemo molitvom, dobrim primjerom, a jedno od najmoćnijih sredstava u naše doba jest širenje dobre štampe, stoga svi poduprite »Pijevo Društvo« u Zagrebu i širite »Našu Gospu Lurdsku« i lijepu, a jeftinu knjigu *Lurd.*